

Full diocesà

2 de desembre del 2018

p4 – Curs de Bíblia de la parròquia de Solsona

p5 – Recordem què ens diu la Visió Diocesana (I)

Els set màrtirs trapencs d'Algèria

La pel·lícula *De dioses y hombres* del 2010 els va immortalitzar. Dissabte vinent, festa de la Puríssima, el cardenal Angelo Becciu, prefecte de la Congregació per a les Causes dels Sants, presidirà a Orà la beatificació de 19 màrtirs del període de la guerra civil algeriana, entre ells els cèlebres set monjos trapencs del monestir de Tibhirine.

El monestir estava sota l'advocació de la Mare de Déu de l'Atlas. Els trapencs, procedents de França, es dedicaven a la pregària i al servei. Eren un exemple de convivència entre cristians i musulmans.

La zona del monestir es va convertir en insegura a l'inici de la guerra, coneguda com el «decenni negre d'Algèria». Els grups armats es movien amb facilitat per les muntanyes. La gíglia de Nadal de 1995 es va presentar un grup de ter-

roristes demanant medecines, menjar i un metge. Fou un avís que la vida dels religiosos perillava. Els monjos es debatien sobre què fer: marxar o quedar-se (el martiri semblava una possibilitat real). Tots pregaren i individualment prengueren la decisió de quedar-se.

El 26 de març següent, set membres de la comunitat van ser detinguts. Demanaren ser intercanviats per uns terroristes, però França es negà a negociar. Joan Pau II suplicà l'alliberament dels religiosos. Finalment, el 21 de maig foren assassinats.

L'abat, el pare Christian, en el seu testament volgué donar sentit a la seva mort: «Vull que recordin que la meua vida estava lliurada a Déu i a Algèria. Que sàpiguen associar la meua mort a tantes altres de violentes i anònimes [...]. Vull perdonar tots els qui m'han ferit.»

«Alceu el cap ben alt, perquè molt aviat sereu alliberats»

Diümenge I d'Advent / Cicle C

Lectura del llibre de Jeremies

«Vindran dies, diu l'oracle del Senyor, que compliré aquella promesa que tinc feta a la casa d'Israel i a la de Judà. Aquells dies, aquells temps, faré néixer a David un plançó bo, que es comportarà en el país amb justícia i bondat. Aquells dies serà salvat el país de Judà i viurà confiada la ciutat de Jerusalem. I a ell l'anomenaran: El-Senyor-és-el-nostre-bé.»

(33,14-16)

Salm responsorial

A vós elevo la meva ànima, Senyor.

(Salm 24)

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica

Germans, que el Senyor faci créixer fins a vessar l'amor que us teniu els uns als altres i a tothom, tal com nosaltres també us estimem. Que ell refermi els vostres cors perquè siguin sants i nets de culpa davant Déu, el nostre Pare, el dia que Jesús, el nostre Senyor, vindrà amb els seus sants. Amén. I ara, germans, volem fer-vos una exhortació i un prec en Jesús, el Senyor. Vosaltres vau rebre el nostre ensenyament sobre la manera de comportar-vos i d'agradar a Déu; ja ho feu, però us demano que avanceu encara més. Ja sabeu els preceptes que us vam donar de part de Jesús, el Senyor.

(3,12.4,2)

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

En aquell temps, deia Jesús als deixebles: «Hi haurà prodigis al sol, a la lluna i a les estrelles. A la terra, les nacions viuran amb l'ai al cor, esverades pels bramuls de la mar embravida. La gent perdrà l'alè de por, pensant en els desastres que sobrevindran arreu del món, perquè fins l'estelada del cel trontollarà. Llavors veuran venir el Fill de l'home sobre un núvol, amb poder i amb una gran majestat. Quan tot això comenci a succeir, alceu el cap ben alt, perquè molt aviat sereu alliberats.

»Estigüeu atents sobre vosaltres: Que l'excés de menjar i beure o la preocupació dels negocis no afeixugués el vostre cor i us trobéssiu a sobre aquell dia de cop i volta, perquè vindrà, segur com un llaç, per a tothom, sigui on sigui de

la terra. Estigüeu alerta preguntant en tota ocasió i demanant que pugueu sortir-vos-en, de tot això que ha de succeir, i us pugueu mantenir drets davant el Fill de l'home.»

(21,25-28.34-36)

«Aquells dies, aquells temps, faré néixer a David un plançó bo, que es comportarà en el país amb justícia i bondat. Aquells dies serà salvat el país de Judà i viurà confiada la ciutat de Jerusalem»

El dia de la revelació final

Jean Hakolimana, prev.

A l'inici de l'Advent, l'Església ens proposa textos de to apocalíptic, per animar la nostra esperança. És una llàstima que la paraula apocalipsi soni per a molts com quelcom terrible i aterridor. No era aquesta la intenció dels autors sagrats. Ells, convençuts de la caducitat d'aquest món, contemplen les coses des del final, un final que es veu i es dona en Déu. Només Déu el pot revelar. Apocalipsi vol dir revelació. Llavors, la literatura apocalíptica intenta analitzar, presentar i prevenir aquest final, convidant els fidels a la paciència i a la fidelitat.

La idea central de l'apocalíptica és demostrar que Déu, en el més enllà invisible per a nosaltres, ho té tot controlat, fins i tot aquells esdeveniments que donen la sensació d'estar, o bé fora control, o bé sota el control del maligne. Déu és l'únic amo de la història. Tot participa a fer avançar els seus dissenys de salvació, fins i tot allò que, de vegades, sembla actuar en contra del seu pla. Aquesta és la sensació que volen transmetre les tres lectures d'aquest diumenge: la confiança total en Déu. La intervenció divina es produirà en el seu moment malgrat les calamitats del present. Com més trist és el present, més esplendorós serà l'esdevenidor. Nosaltres no sempre vivim situacions que ens facin anhelar una intervenció directa i decisiva de Déu, però no podem oblidar aquells a qui, sense aquesta esperança ferma, no els quedaria cap motiu per a tirar endavant. D'aquí l'encert de Jesús quan reconeix haver estat enviat a portar la bona nova preferentment als desvalguts. Hi ha una cosa de l'evangeli que pot captar només aquell que ha experimentat la finitud de la vida.

La imatge

El Fill de l'home amb poder i amb una gran majestat. Jesús no anava pas així en la seva predicació i la seva mort. Aquesta presència no serà fins al final.

Mentrestant tocarà fer front als diversos contratemps i desafiaments, com tothom: cadascú els seus. Contemplar Crist Majestat, victoriós, ens és un factor d'esperança. Estem en les mans del Fill de l'home i en la seva mateixa ruta.

Crist en Majestat (s. XIII). Florència

Agenda

Lit. hores: Setmana I

3 dilluns

— Sant Francesc Xavier
Is 2,1-5/Salm 121/Mt 8,5-11

4 dimarts

— Sant Joan Damascè
— Santa Bàrbara
— Santa Ada
Is 11,1-10/Salm 71/Lc 10,21-24

5 dimecres

— Santa Elisa
Is 25, 6-10a/Salm 22/Mt 15, 29-37

6 dijous

— Sant Nicolau de Bari.
— Sant Fortià
— Sant Pere Pasqual
— Santa Carme Sallés
Is 26,1-6/Salm 117/Mt 7,21.24-27

7 divendres

— Sant Ambròs
Is 29,17-24/Salm 26/Mt 9,27-31

8 dissabte

— La Immaculada Concepció de la Mare de Déu, la Puríssima (festa de precepte)
— Santa Ester
Gn 3,9-15.20/Salm 97/Ef 1,3-6.11-12/Lc 1,26-38

9 diumenge II d'Advent / Cicle C

Ba 5,1-9/Salm 125/Fl 1,4-6.8-11/
Lc 3,1-6.

Curs de Bíblia de la parròquia de Solsona

Parròquia de Solsona

La parròquia de Solsona ha viscut els darrers tres mesos un curs de Bíblia en vuit sessions que ha motivat molt als assistents. Han après la història narrativa del poble de Déu a través de catorze llibres de la Bíblia des del Gènesi als Fets dels apòstols.

En només vuit sessions s'ha entès com l'amor de Déu es va anar manifestant de forma gradual i en augment en un poble no sempre fidel però amb un Déu que mai no l'abandona. Mitjançant sobretot els profetes, Déu anava demanant la conversió i el retorn a Ell sempre que el poble es desviava.

Les sessions han anat passant de pressa i la dinàmica ha estat una exposició de Mn. Lluís Tollar, rector de la parròquia,

seguida d'unes preguntes per al debat en petits grups i d'una pregària final.

La vintena d'assistents han quedat molt motivats i agraïts perquè en ells se'ls ha despertat les ganes de conèixer millor la Paraula de Déu, sempre viva, rica i vivificant per qui la llegeix, l'escolta i l'aplica.

Demanem a Déu i a la Verge Maria que ens ajudin a ser cada dia més fidels en l'escolta i en la vivència de la Bíblia. Conèixer més i millor la Bíblia ens ajuda a conèixer i comprendre més i millor com Déu ens estima i té misericòrdia de nosaltres malgrat les nostres possibles infidelitats.

Notícia sencera www.bisbatsolsona.cat

Mites i realitat de l'eutanàsia

(15 de desembre del 2018)

Com ja sabeu, fa uns anys que existeix el «Projecte Raquel» al nostre bisbat. Aquest projecte és la resposta de l'Església Catòlica davant el drama de l'avortament.

En l'última reunió de l'equip de «Projecte Raquel» es va acordar que una de les maneres de fer difusió de l'Evangelí a favor de la vida era oferir una xerrada sobre el tema de l'eutanàsia.

La xerrada té per títol «Mites i realitat de l'eutanàsia» i la ponent és la Dra. Montse Esquerda, directora de l'Institut Borja de Bioètica, delegada de Pastoral de la Salut del bisbat de Lleida, entre altres càrrecs i titulacions.

El dia serà el 15 de desembre (dissabte) a les 11 del matí al Centre Parroquial de Súrria.

Hi esteu tots convidats, però cal confirmar l'assistència per tal d'adequar l'espai, al tel. 628 384 210 o al correu projecteraquel-solsona@gmail.com.

Recordem què ens diu la Visió Diocesana (I)

Redacció

Una nova organització diocesana al servei d'unes comunitats parroquials evangelitzadores

Ja fa unes setmanes que des del Full estem parlant de la nova organització territorial de la diòcesi, seguint la Visió Diocesana. Avui recordem què és la Visió i què ens demana com a diòcesi:

Somniem renovar l'organització de la diòcesi per a convertir-la en una eina més útil al servei del naixement i creixement de comunitats parroquials, a l'estil de les primeres comunitats cristianes. Comunitats "vives, orants, fraternes i evangelitzadores" on hi siguin presents les notes pròpies d'una comunitat cristiana saludable: on tot-hom hi trobi una vida orant i litúrgica que nodreixi espiritualment (pregà-

ria); on s'ofereixi la formació que cadascú necessita per aprofundir en el misteri de la fe (formació); on s'experimenti una vida de família (comunió fraterna); on s'aculli caritativament els necessitats (servei); i on s'aprengui a anunciar l'evangeli i a suscitar i acompanyar deixebles missioners (evangelització).

Per a fer-ho possible, volem centrar tots els recursos diocesans -humans, logístics i econòmics- vers aquest objectiu. Conscients de la magnitud del projecte i de la limitació de les nostres forces, prioritzarem el creixement i l'enfortiment de les comunitats parroquials més vives i més missioneres. Després, a mesura que creixin les forces, enviarem equips d'evangelitzadors a les parròquies més afeblides.

Notícies Breus

Pàgina web i twitter del bisbat

www.bisbatsolsona.cat

Des del Full Diocesà volem recordar-vos i recomanar-vos la web del bisbat. En el Full no poden sortir, ni de bon tros, totes les notícies i esdeveniments i, encara que hi surtin, algunes no poden sortir senceres. En canvi, el format digital de la web permet de posar-ho tot sense límit de text ni de fotografies.

Si seguiu les xarxes socials us invitem a seguir el twitter [@bisbatsolsona](https://twitter.com/bisbatsolsona).

Supressió del calendari diocesà

Cada any la diòcesi publica un calendari diocesà en el qual hi ha informació de totes les festes i activitats a nivell parroquial. Enguany s'ha valorat que, des de la visió diocesana, no té sentit editar un calendari d'aquest tipus adreçat a les parròquies de cada arxiprestat. Tenint present que la visió apunta cap a concentrar els esforços en les parròquies de les noves unitats pastorals, s'ha decidit de suprimir l'edició d'aquest calendari.

Encara hi ha profetes?

Domingo Urtasun / LV

Quan sentim a parlar de profetes pensem, generalment, en homes capaços de predir el futur. Tanmateix, és oportú aclarir que anunciar el futur és tan sols un aspecte de la missió del profeta. El profeta és, essencialment, el qui parla en nom de Déu. Els profetes d'Israel van ser homes que parlaren en nom de Jahvè. En el llibre de Jeremies llegim: «Poso les meves paraules a la teva boca» (Jr 1,9).

Els profetes són homes d'acció que aconsellen, prediuen i prediquen. Són autèntics campions de la causa de Déu. La seva vida és una lluita constant que requereix gran valor i que no està exempta de perills. Molts dels profetes d'Israel van sofrir persecució i presó, que, a vegades, els va portar fins a la mort. Però sempre van trobar l'ajuda de Jahvè que els confortava: «Vés on jo t'enviaré, digues el que jo t'ordenaré. No tinguis por de ningú. Jo seré al teu costat per alliberar-te. T'ho dic jo, el Senyor» (Jr 1,7-8).

Els profetes jutgen a la llum de Déu els esdeveniments de la vida del poble. Condemnen les injustícies socials, la corrupció dels costums, el culte hipòcrita i formalista, i anuncien els càstigs divins a fi de propiciar la conversió. Finalment, obren un horitzó esperançador de restauració i de salvació. També en els nostres dies hi ha profetes, com sempre en la història del cristianisme. L'Església, fundada per Jesucrist, sempre ha comptat amb el testimoni d'homes i dones que amb audàcia han parlat en nom de Déu. Mentre molta gent viu en la despreocupació, atrapats en les turbulències mun-

danes, hi ha veraders profetes animats per l'esperit de Déu que llancen el seu anunci profètic, denunciant l'opressió i les injustícies presents en el nostre món.

Una anàlisi profunda de les causes que influeixen en el curs de la història posa en relleu l'enorme capacitat d'empenta que suposen aquests esforços profètics. El Papa deia als fidels de tot el món reunits en la plaça de Sant Pere de Roma: «Els homes i dones del nostre temps són éssers fràgils que coneixen fàcilment la inseguretad, la por, l'angoixa... Tenen la necessitat de trobar germans que irradiïn serenitat, alegria, esperança... Per això s'adhereixen al testimoni d'aquells que es lliuren al servei de Déu i dels germans. Gràcies a la constància i tenacitat d'aquests "veritables profetes del nostre temps", transformats per l'esperit de Déu, la humanitat continua creient que un altre món és possible.»

«Els profetes són homes d'acció que aconsellen, prediuen i prediquen»

Celebrat el 40è aniversari del MIJAC

Moviment Infantil i Juvenil d'Acció Catòlica

El dissabte 10 de novembre el Moviment Infantil i Juvenil d'Acció Catòlica de Catalunya i les Balears (MIJAC) va complir quaranta anys.

Ho va celebrar en el col·legi Joan Bosco de Barcelona, entre gairebé 300 nens i nenes i 100 animadors i animadores.

El moviment, que potencia la participació de nens i nenes en l'organització del seu temps lliure, té en les seves conviccions el protagonisme de l'infant, a través del mètode de revisió de vida, adaptat a ells; per això part de l'organització va ser realitzada per un grup de nens i nenes triats de les diferents diòcesis on el moviment té presència, CAJIM.

Els van ser els encarregats de rebre els participants, realitzar la convocatòria i organitzar part de l'activitat, que al matí va comptar amb jocs i la celebració d'una eucaristia, en la qual els petits participaren activament.

A la tarda el grup Xip-xap va amenitzar l'activitat amb el seu espectacle, per a finalitzar amb l'aparició d'un pastís, com en qualsevol aniversari, per a bufar les espelmes i desitjar que el moviment tingui continuïtat en el futur.

El moviment es troba present en aquests moments en les diòcesis de Barcelona, Girona, Lleida, Mallorca i Vic, de les quals van venir els nens i nenes, com també tots els animadors i animadores.

El llibre

Saviesa en colors africans

R.Bufí, E.Busquets i F.Admetlla

El llibre *Saviesa en colors africans*, de Ramon Bufí, Ester Busquets i Francesc Admetlla, pretén fer-se ressò del que diu el cantant senegalès Ismaël Lô en la cançó *Jamma Africa*: «Siguis on siguis, no oblidis l'Àfrica.» Aquest llibre vol fer de trampolí de tantes veus africanes que, colpejades per la dissort i la injustícia, reclamen el mateix: que no oblidem en cap moment l'Àfrica. Fa temps que la nostra societat hauria d'haver fet cas d'aquest clam; això l'hauria ajudada a descobrir que les societats africanes són, primer de tot, un formiguer de vida, sovint invisible als ulls del món.

El recull de cinquanta textos africans i no africans, espigolats d'àmbits diferents com la filosofia, la literatura, l'art, l'activisme social, i les cinquanta fotografies captades al Camerun en un dels viatges de cooperació, conviden també a reflexionar sobre l'experiència humana i tot allò que li dóna sentit i profunditat.

Catalonia Sacra, una oportunitat única

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Aquest cap de setmana de l'inici de l'Advent es presentarà Catalonia Sacra a nivell internacional a través del congrés ¿Dio non abita più qui? – «Déu ja no habita aquí?» organitzat per la Pontificia Universitat Gregoriana de Roma. Un certament que reflexionarà sobre la gestió i conservació dels edificis religiosos.

Sou molts els que heu conegut algunes activitats de Catalonia Sacra: el descobriment d'obres excepcionals, com el Mausoleu de Bellpuig o la Mare de Déu del Patrocini de Cardona; les visites temàtiques, com la del conjunt arquitectònic de la catedral de Solsona; les rutes desconegudes, com el barroc del Solsonès. Potser, molts encara no sabeu què és Catalonia Sacra.

Els delegats diocesans de patrimoni artístic de les diòcesis de Catalunya, sota l'aixopluc de la Conferència Episcopal Tarraconense varen crear una iniciativa conjunta per donar a conèixer i facilitar la visita al patrimoni històric i artístic de les diòcesis de Catalunya en el marc de la seva missió evangelitzadora.

Quin és el fil que uneix les pintures murals romàniques, les grans imatges gòtiques i l'esplendor dels retaules barrocs? Sens dubte, la manifestació de Crist a través de l'art per atansar-se als homes de cada temps. La bellesa de l'art interpel·la els qui el contemplen i invita a preguntar-se pel que cercava l'artista i per allò que movia els qui promogueren aquella obra. Hom pot visitar el museu diocesà o qualsevol església només amb interès històrico-artístic, però si som nosaltres els qui els acompanyem i els desxifrem el misteri que comporten les obres i els edificis, aleshores podem vehicular també a través d'aquesta acollida l'anunci de l'evangeli. Així, doncs, les parròquies i la diòcesi trobem en el nostre patrimoni artístic i arqui-

tectònic una altra eina per a l'evangelització. Catalònia Sacra vol ajudar-nos a desenvolupar una presentació del patrimoni artístic des de la fe i en vistes a la fe.

El nostre patrimoni ens preocupa per la dificultat que tenim en mantenir-lo. Catalonia Sacra vol aportar la seva contribució també en aquesta preocupació, especialment en aquelles parròquies on el desafiament és més greu.

“Catalònia Sacra vol ajudar-nos a desenvolupar una presentació del patrimoni artístic des de la fe i en vistes a la fe”

La disminució de la població i del nombre de capellans fa que molts temples entrin en desús i hem de reflexionar sobre com els hem de mantenir. Tenim algunes experiències com la cessió de capelles a comunitats de catòlics de ritus oriental i de cristians d'altres confessions, com la comunitat copta de Cervera. Valorem des de fa temps el treball i la contribució econòmica de tants fidels que estimen la “seva” església parroquial o la “seva” capella. No ens oblidem de tants consistoris municipals que destinen subvencions per al manteniment i restauració d'edificis artístics i patrimonials a les “nostres” esglésies. Una àmplia xarxa de complicitats i de creativitat és la via que hem d'anar explorant per a respondre al desafiament que tenim plantejat. Catalònia Sacra se suma en aquest teixit de suport al manteniment del nostre patrimoni mostrant la potencialitat turística d'alguns dels nostres temples més rics en patrimoni artístic.

Desitjo que cada parròquia conegui Catalonia Sacra i la reconegui com una oportunitat.

